

ระเบียบสำนักงานพัฒนาพลังงาน (องค์การมหาชน)
ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการส่งพลังงานและเงินเดือนของผู้ถูกส่งงาน
พ.ศ. ๒๕๖๐

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดระเบียบว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการการส่งพลังงานและเงินเดือนของผู้ถูกส่งพลังงาน เพื่อใช้บังคับกับผู้ปฏิบัติงานของสำนักงานพัฒนาพลังงาน (องค์การมหาชน) ในกรณีที่ถูกส่งพลังงาน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๘) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพัฒนาพลังงาน (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๖ และมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารการพัฒนาพลังงาน ครั้งที่ ๖/๒๕๖๐ วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๐ จึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานพัฒนาพลังงาน (องค์การมหาชน) ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการส่งพลังงานและเงินเดือนของผู้ถูกส่งงาน พ.ศ. ๒๕๖๐”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานพัฒนาพลังงาน (องค์การมหาชน)

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารการพัฒนาพลังงาน

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาพลังงาน

“ผู้ปฏิบัติงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานสำนักงานพัฒนาพลังงานตามที่กำหนดในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสำนักงานพัฒนาพลังงาน (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๖

ข้อ ๔ การส่งพลังงานผู้ปฏิบัติงานที่ถูกสอบสวนทางวินัย หรือผู้ปฏิบัติงานที่ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

ข้อ ๕ เมื่อผู้ปฏิบัติงานถูกกล่าวหาว่าผู้กระทำความผิดจนตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้อำนวยการจะส่งพลังงานก็ต่อเมื่อมีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ผู้ปฏิบัติงานผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยเป็นเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ หรือผู้ถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา และผู้อำนวยการพิจารณาเห็นว่าถ้าให้ผู้ปฏิบัติงานผู้นั้นยังคงอยู่ในตำแหน่งหน้าที่อาจทำให้เกิดความเสียหายต่อสำนักงานได้

(๒) มีพฤติกรรมแสดงให้เห็นว่า ถ้าให้ผู้ปฏิบัติงานผู้นั้นยังคงอยู่ในตำแหน่งหน้าที่จะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนหรือการพิจารณาหรือก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย

(๓) ผู้ปฏิบัติงานผู้นั้นอยู่ระหว่างถูกคุมขังในระหว่างการดำเนินคดีหรือต้องโทษจำคุกด้วยคำพิพากษา และถูกคุมขังหรือถูกจำคุกมาเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวัน

ข้อ ๖ การสั่งพักงาน ผู้อำนวยการจะพิจารณาให้พักได้ตามความเหมาะสม โดยต้องคำนึงความถูกต้อง ความเป็นธรรม และประโยชน์ของสำนักงาน

การสั่งพักงานตามวรรคหนึ่งให้สั่งพักงานได้คราวละไม่เกินหนึ่งปี ในกรณีที่จะต้องสั่งพักงานเกินหนึ่งปีจะต้องเสนอให้คณะกรรมการพิจารณาก่อน

ข้อ ๗ ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวน หรือถูกฟ้องคดีอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหลายคดี ถ้าจะสั่งพักงานให้สั่งพักทุกสำนวนและทุกคดี

ในกรณีที่ได้สั่งพักงานในสำนวนใดหรือในคดีใดไว้แล้ว ภายหลังปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักงานนั้นถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย จนถูกตั้งกรรมการสอบสวนในสำนวนอื่น หรือถูกฟ้องอาญาหรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในคดีอื่นเพิ่มขึ้นอีก ก็ให้สั่งพักงานในสำนวนหรือคดีที่เพิ่มขึ้นนั้นด้วย

ข้อ ๘ การสั่งพักงาน ห้ามมิให้สั่งพักงานย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่กรณีต่อไปนี้

(๑) ผู้ซึ่งจะถูกพักงานอยู่ในระหว่างถูกคุมขังหรือต้องโทษจำคุก โดยคำพิพากษาหรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนวินัย การสั่งพักงานในเรื่องนั้น ให้สั่งพักย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกคุมขังหรือต้องโทษจำคุก หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือตามมติของคณะกรรมการ

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสั่งพักงานไว้แล้ว ถ้าคำสั่งเดิมไม่ถูกต้อง ให้สั่งใหม่ให้การพักงานมีผลตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ควรต้องพักงาน

ข้อ ๙ คำสั่งพักงานให้ทำเป็นหนังสือระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักงาน กรณีและเหตุที่สั่งพักงานด้วย

เมื่อได้มีคำสั่งให้ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดพักงานแล้ว ให้แจ้งคำสั่งพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักงานทราบโดยพยาน แต่ถ้าไม่อาจแจ้งให้ทราบได้โดยพยาน ให้แจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งไปทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ ณ ที่อยู่ของผู้ถูกสั่งพักงานซึ่งได้แจ้งไว้ที่สำนักงาน และให้ถือว่าได้แจ้งคำสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักงานทราบแล้ว

ข้อ ๑๐ ในระหว่างถูกพักงาน ให้ผู้ถูกสั่งพักงานมีสิทธิใช้สวัสดิการเงินช่วยเหลือในการรักษาพยาบาลและเงินช่วยเหลือการศึกษาของบุตรได้ตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานกำหนดในเรื่องนั้น และหากปรากฏผลในภายหลังว่ามีคำสั่งลงโทษปลดออกหรือให้ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น มิให้เรียกเงินที่สำนักงานจ่ายตามข้อนี้คืนโดยถือเป็นการช่วยเหลือตามธรรมจรรยา

ในส่วนสวัสดิการอื่นๆ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในวรรคแรก ให้ระงับการจ่ายไว้ชั่วคราว จนกว่าการสอบสวนหรือการดำเนินคดีจะถึงที่สุด เมื่อการสอบสวนหรือการดำเนินคดีถึงที่สุดและเมื่อปรากฏผลว่าผู้ถูกสั่งพักงานมิได้กระทำความผิดหรือถูกลงโทษไม่ถึงขั้นปลดออกหรือให้ออก ให้เบิกจ่ายเงินสวัสดิการย้อนหลังตามสิทธิและหลักเกณฑ์ที่สำนักงานกำหนด แต่หากปรากฏผลว่าผู้ถูกสั่งพักงานมีความผิดและถูกลงโทษปลดออกหรือให้ออก ให้งดเบิกจ่ายเงินสวัสดิการทั้งหมดที่สำนักงานจัดให้

ข้อ ๑๑ เมื่อได้สั่งให้ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดพักงานเพื่อรอผลการสอบสวน หากภายหลังปรากฏผลการสอบสวนเป็นประการใด ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีผู้ถูกสั่งพักงานไม่ได้กระทำความผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น ให้สั่งให้ผู้ถูกสั่งพักงานกลับเข้าทำงานในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่นในระดับเดียวกัน และให้นับอายุงานต่อเนื่องได้

(๒) ในกรณีผู้ถูกสั่งพักงานถูกลงโทษแต่ไม่ถึงขั้นปลดออกหรือให้ออก ให้สั่งให้ผู้ถูกสั่งพักงานกลับเข้าทำงานในตำแหน่งตามความเหมาะสม

(๓) ในกรณีผู้ถูกสั่งพักงานไม่ได้กระทำความผิดวินัย แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น ให้สั่งให้ออกจากงานตามเหตุนั้นตั้งแต่วันที่มิคำสั่งให้ออก

(๔) ในกรณีผู้ถูกสั่งพักงานถูกลงโทษไม่ถึงขั้นปลดออกหรือให้ออก แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น ให้สั่งลงโทษตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานกำหนด แล้วสั่งให้ผู้ผู้นั้นออกจากงานตามเหตุนับตั้งแต่วันที่มิคำสั่งให้ออก

(๕) ในกรณีผู้ถูกสั่งพักงาน กระทำความผิดวินัยร้ายแรงให้สั่งลงโทษปลดออกหรือให้ออกนับตั้งแต่วันที่ถูกพักงาน

ข้อ ๑๒ การจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างระหว่างพักงาน ให้จ่ายได้ไม่เกินกึ่งหนึ่งของเงินเดือนหรือค่าจ้างในระหว่างที่ถูกพักงาน ทั้งนี้หากพิจารณาสอบสวนเสร็จสิ้นหรือคดีถึงที่สุดแล้วผลปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักงานมิได้กระทำความผิด ให้สำนักงานจ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างในส่วนที่ยังมิได้จ่ายให้ครบตามจำนวนที่ผู้ถูกสั่งพักงานพึงได้รับเต็มจำนวน พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละของธนาคารที่สำนักงานใช้บริการจ่ายเงินเดือน โดยกำหนดให้มีการค้ำประกันซึ่งจะเป็นบุคคลหรือทรัพย์สินก็ได้ ในการประกอบการรับเงินเดือนหรือค่าจ้างระหว่างการถูกพักงาน

ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักงานมีความผิดที่จะต้องถูกลงโทษปลดออกหรือให้ออก ให้เรียกเงินเดือนที่จ่ายในระหว่างการถูกพักงานคืน

ข้อ ๑๓ เงินเดือนระหว่างพักงานของผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย เมื่อมีการสอบสวนถึงที่สุด ให้ปฏิบัติดังนี้

- (๑) ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักงานไม่ได้กระทำความผิด ให้จ่ายเต็มจำนวน
- (๒) ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักงานกระทำความผิดและถูกสั่งลงโทษในระดับโทษไม่ถึงขั้นให้ออก ให้จ่ายในอัตราครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับก่อนวันถูกสั่งพักงานโดยคำนวณตามวันที่ถูกพักงาน
- (๓) ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักงานกระทำความผิดและถูกสั่งลงโทษในระดับโทษปลดออกหรือให้ออก ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือน

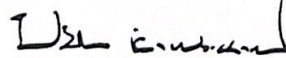
ข้อ ๑๔ เงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักงานกรณีถูกดำเนินคดีถึงที่สุด ให้ปฏิบัติดังนี้

- (๑) ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักงานมิได้กระทำความผิดหรือเป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ให้จ่ายเต็มจำนวน
- (๒) ถ้าปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักงานกระทำความผิด ห้ามมิให้จ่ายเงินเดือน

ข้อ ๑๕ กรณีผู้ถูกสั่งพักงานตายก่อนการสอบสวนหรือการดำเนินคดีถึงที่สุด ให้ผู้อำนวยการวินิจฉัยตามสำนวนการสอบสวนหรือหลักฐานที่ปรากฏว่าจะจ่ายเงินเดือนระหว่างถูกพักงานหรือไม่แก่ทายาทโดยธรรม โดยอนุโลมตามข้อ ๑๓ หรือข้อ ๑๔

ข้อ ๑๖ การใดที่ไม่ได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ผู้อำนวยการเสนอคณะกรรมการวินิจฉัยสั่งการเป็นกรณีไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นายปวิณ ชำนิประศาสน์)

กรรมการบริหาร ทำหน้าที่

ประธานกรรมการบริหารการพัฒนาพิงคนคร